

Lesarabrøv

Loysnin viðvíkjandi fiskivinnu- útbúgvingini í Vestmanna

Nú aftur verður kjakast um Fiskivinnuskúlan. Henda so týðningarmikla stovn, sum fyrri Føroyar átti at verið ein so alt-avgerandi liður í framleiðsluni og útlutninginum, sum er fiskur, og kemur at verða fiskur í nógv, nógv ár framyvir. Um hann er í Vestmanna ella í Klaksvík, kann vera líka mik- ið, tí at tey, sum verða klækt út úr hesum so framúrskarandi stovni, fáa ikki arbeiði her í landinum á líkavæl. Stórt spell, men satt er tað.

Tað lættasta og sjálvandi eisini biligasta hevði verið at fullkomiliga avtikið skúlan og

latið tey, sum høvdu hug til hesa útbúgving, sum so mong onnur leitað sær av landinum at lisið, tí her heima sýnist ikki at vera brúk fyrri teimum, so lægið tað nú einaferð ljóðar.

Úrslitið er eisini hareftir. Reklamatióin uppá uml. 20% av tí fiski, vit útlýta. Man skuldi trúð, at t.d. Fiskavirk- ing, Fiskasalan, Heilsufroði- luga Starvsstovan, smoltstøðir og alibrúk gjørd brúk av hesum fólku. Men tíverri. Tey hava útbúgving og tey allar flestu eisini tær neyðugu royndirnar, men tíverri: EINKI STARV. Kanska okkara politiski mynd-

ugleiki fer at hugsa tann vegin, lat okkum vóna tað. Tí fáa tey ikki arbeiði her heima, so kunnu vit av røttum siga, at vit framleiða vitan, sum vit av fá- vitsku ikki sjálvi gera brúk av.

Við tí úrsliti, at tey eftir lokna útbúgving leita sær burtur í onnur lond, har tey beinan- vegin fáa gott og vælment starv og vit siggja tey ongantíð aftur.

Úrslitið er so tað, at vit gjalda fyrri dýra útbúgving hjá 15-18 fólku um árið til norðmenn, islendingar og danir at gera nýtslu av. Ikki bara tað, men hesi fólk fara at sita í nevndu londum og verða okkara arg-

astu kappingameytar. So væl- signað, fáði hesi fólk í starv í Føroyum, ella niðurleggið Fiskivinnuskúlan, so skaðin ikki verður størri.

Ella nýti ta fráluku eksper- tis, sum vit eiga eftir í land- inum. Borgarin hevur eisini síni krøv viðvíkjandi okkara einastu útlutningsvøru, tí minnst til: Vit eiga allir før- oyingar tann fiskin, ið svimur við Føroyar, ikki bert Fiska- virking og teirra leigusveinar.

Vinarliga

D.J.S.

Latið bara vera at týða

Nú eri eg skjótt móður av at siggja hesar vánaligu týðing- arnar í føroyskum sjónvarpi. Hvørjum líkast tað, at stør- brøtsmenn og hópmordarar á

føroyskum verða til »óarga- ungar« og »apukattar« og teirra saftugu útrykk verða bløytt og tillagað, so at tað verður tað reina sunnuds- g-

skúlaprátt. Um tað ikki ber til at týða beinleiðis til føroyskt, eigur SvF at halda uppat við at umseta. Hatta er at broyta og reingja filmarnar.

Fólk í Føroyum eru ikki so sars, sum tit halda, vit tola væl at hoyra nakrar illbønir, har sum tær eiga at vera.

Mubbur

Fróðskaparsetur Føroya, fáið føroyingar at fylkjast

Góðu næmingar á Føroya Fróðskaparsetri, farið til verkal!

Savnið pening saman. Latið prenta vøkur gávu- brøv, ið tey fáa, sum geva.

Túsund fólk, ið lata 1.000 kr. í part, geva ta fyrstu millión- ina.

Verðið til fírtararnar. Lat hetta tiltak verða okkara savningarmarki, uttan mun til

hvat valt var, trúarlív ella um tú býrt í Sumba ella Svinoy. »1. At fáa Føroya mál til eru. 2. At fáa føroyingar til at halda saman og ganga fram í øllum lutum, at teir mugu verða sjálv-

bjargnir«. (Stevnuskráin hjá Føroyingafelagnum 6. januar 1889).

Bestu heilsanir

Steinbjørn B. Jacobsen

Eitt sindur um spari-strategi

Síðani sparingarnar byrjaðu, er miðvíst skorið av játtanini til nógvur almennar stovnar. Tá var onkur, sum helt, at lítul dugur var (bara at lækka øll tøl á figgjarlógini við ávisum prosentum á hvørjum ári. Kjak-ast hevur síðani verið um at effe- ktivisera og rationalisera, at gera bygnaðarbrotyringar og samanleggingar og at niður- leggja og flyta. Onkur hevur eisini sagt, at nú má ráðfestast rætt, - og so ikki meira.

Eg haldi ikki, at nakar politikari hevur lagt so nógv í hesi orð, tey hava bara verið við sum nátturligur partur í ein- um kjaki eftir Dag og viku tús- kvøld, í viðgerð av figgjarlóg í Tinginum ella í prátí á onkrum húsarhorni í heimbygdini.

Prosentvísu sparingarnar

Lærustovnar	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Teknisku skúlarnir	100	99	92	96	87	112	119
Miðnámskúlarnir	100	106	107	106	94	104	109
Sjómans- og maskinskúlur	100	93	92	83	79	92	91
Læarskúlin	100	95	95	94	81	89	89
Fróðskaparsetur Føroya	100	84	86	79	73	71	62

Talva 1: Játtan á figgjarlógini til útbúgvingarstovnar í Føroyum roknað um til vísitøl, 1989 = 100. Tølina tala...!

fingu eyknevið **plenuklipp- arin** ella **plenuklippame- todan**.

Hetta slagið av plenuklipp- ara hevur í veruleikanum ein- eins verið nýtt í heilsuverkin- um. Har fekk hann navnið »at spara solidariskt«.

Var talan um veruligan plenuklippara hevði hann

leiðis fáast grasvøllir vakrir.

Í sambandi við framlegu av figgjarlógargruppskoti lands- stýrisins eru vísitølini í talvu 1 roknað fyrri at siggja, hvussu spart hevur verið á skúlaeikin- um, síðani kreppan varð sett á figgjarlógina. Henda talva hevur nakkað spennandi at vísa: Á skúlaeikinum hevur verið spart við einum heilt serligum plenu-

klippara. Í staðin fyrri at klippa topparnar av sjálvari játtanini, hevur hesin klippi burtur topparnar av útbúgving- arverkinum sjálvum.

Tað er ein - óansað, hvat ein annars heldur - áhugaverdur framferðarháttur.

Nóatún, 14. desember 1994
Flóvin Eidesgaard

son - hjá báðum er Dunga- non høvuðspersónur og Sigert eykapersónur; og eitt í ferðasøguformi eftir svi- arnar Hans Alfredson og Kim Meurling.

Í fjórða parti, »Sigert í samtið síni« (s. 103-110) verða summar av hugmynd-

um og summi av eyðkenn- um Sigerts skoðað út frá upprunaumhvørvi og sam- tið hansara.

Fimti partur, »Dømi um greinskriving Sigerts« (s. 111-137) dýpir og breiðkar myndina av honum við ein- um úrvali av greinum og

øðrum skrivum eftir hann, fevnandi frá St. Pætursborg 1902 um Turka 197, Genf 1922 til Føroyar 1925. - Aftast í bókini er heimilda- skrá.

BERGMENN
dansktónleikur ið dugir

Hann tordi at tala Róma beint ímóti

Fríggjadagin 25. nov- emberandaðist Dánjal J. Sørensen, 76 ára gamal.

Dánjal Jákup, vanliga nevndur D. J. varð ætt- aður úr Øravík. Hann giftist til Hvalbiar, har hann búði til hann siðst í fimuárunum kom til Havnar at arbeiða hjá landsstýrinum. D. J. ar- beiddi í landsstýrinum í samfull 28 ár til hann legði frá sær, tí heilsan var farin at bila.

Men D. J. hevði eisini áhuga fyrri øðrum, enn teimum tabellum og tølum, hann fekk við á Hagdeildini í Tinganesi. Hann hevði stóran á- huga fyrri ymiskum sam- felagsviðurskiftum og hevði fleiri álitisstør.

Arbeiði innan kirkju- una hevði hann serliga stóran áhuga fyrri, og hann var limur í kirkju- ráðnum fyrri Havnar Kirkju í 20 ár. Átta ár sum skrivari og tvey ár sum formaður. Eitt stutt skeið hevði D. J. eisini sæti á lögtingi. D. J. var eisini valdur almennur eftirlitsmaður hjá Tryggingarsambandin- um.

Best kendur millum manna man D. J. kortini vera frá sínum lesara- brøvum. Tað man vera fáur, sum ikki hevur vurnast hesar báðar stavimar - D. J. - undir óteljandi lesarabrøvum, serliga í Dimmalætting.

D. J. helt seg ikki aftur at gera sínar viðmerk- ingar til dagsins aktuella spurningar, og hann legði ikki fingrarnar ímillum, við sínum, til tífir rættiliga hvassa og atfinningarsama penni. Var nakað, hann helt vera átaluvrt, talaði hann at, og hann var ikki bangin fyrri at tala sjálvt Róma beint ímóti.

Dánjal J. Sørensen er nú farin, og stóru er saknurn, serliga hjá teimum, sum stóðu hon- um nærmast, men tað eru eisini onnur sum kenna sakn, nú ein iðin sam- felagsrevsari hevur lagt pennin frá sær.

tórfinn..

Sluppu væl

Hevði bilførarin í bilhappinum við Gjánøyrí týsdagin ikki megnað at bent bilinum niðanav vegnum, kundi verið illa vordíð

Tey fyra í bilinum, sum fór út av við Gjánøyrí týsdagin, kunnu hóast at vera fegin um, at tey sluppu við stórri og smærri snuddum.

Tey vóru á veg norð- ureftir. Bilførarin helt, at vegurin var táur, men knappliga fór hann at slingra, og bilførarin misti tamarhaldið. Tað eydnaðist honum tó at benda bilinum niðan av vegnum, og lukkutíð, tí tað var bratt niðanfyrri.

Fallið hjá bilinum nið- an av vegnum var hálvan triðja metur.

Fýra fólk vóru í bili- num, tveir mans, ein kvinna og eitt barn.

Annar maðurin kom beinanvegin út úr bili- num og slapp upp á veg-

in. Ferðslan har er ikki tann nógv, men tífetur kom ein bilur, og hesin maðurin skundaði sær til Langasands at ringja eft- ir hjálpi.

Tey fyra vóru øll flutt á Landsjúkrahúsið, har tvey teirra vóru inn- lægd. Ein hevði fingið heilaskjálvtva og snuddi í andliðið, og ein hevði vøddaskaða og pínu.

Hini bæði høvdu eisini fingið nakrar snuddir, men sluppu heim eftir viðgerðina. Ein hevði skatt sær tenninar, og ein breyt albogan og hand- litið. Haraftrat høvdu tey nógv skursl av glasbroti.

Bilurin fór rættiliga illa.

randi